15/11/2020

Η παραβολή του Καλού Σαμαρείτη

/ Ορθόδοξες Προβολές

Ευαγγελικό Ανάγνωσμα: (Λουκ. ι΄ 25-37)

Πρωτότυπο Κείμενο

«Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, νομικός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, πειράζων αυτόν και λέγων· Διδάσκαλε, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται; πῶς ἀναγινώσκεις; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου, καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν· εἶπε δὲ αὐτῷ· Ὀρθῶς ἀπεκρίθης· τοῦτο ποίει καὶ ζήσῃ. ὁ δὲ θέλων δικαιοῦν ἑαυτὸν εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Καὶ τίς ἐστί μου πλησίον; ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἄνθρωπός τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἰερουσαλὴμ εἰς Ἰεριχὼ, καὶ λῃσταῖς περιέπεσεν· οἳ καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν καὶ πληγὰς ἐπιθέντες ἀπῆλθον ἀφέντες ἡμιθανῆ τυγχάνοντα. κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεύς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ, καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἀντιπαρῆλθεν. ὁμοίως δὲ καὶ Λευΐτης γενόμενος κατὰ τὸν τόπον, ἐλθὼν καὶ ἰδὼν

ἀντιπαρῆλθε. Σαμαρείτης δέ τις ὁδεύων ἦλθε κατ’ αὐτὸν, καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἐσπλαγχνίσθη, καὶ προσελθὼν κατέδησε τὰ τραύματα αὐτοῦ ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον, ἐπιβιβάσας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος ἤγαγεν αὐτὸν εἰς πανδοχεῖον καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ἐξελθὼν, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἐπιμελήθητι αὐτοῦ, καὶ ὅ,τι ἂν προσδαπανήσῃς, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με ἀποδώσω σοι. τίς οὖν τούτων τῶν τριῶν πλησίον δοκεῖ σοι γεγονέναι τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς λῃστάς; ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ’ αὐτοῦ. εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πορεύου καὶ σὺ ποίει ὁμοίως».

Νεοελληνική Απόδοση

Εκείνο τον καιρό, κάποιος νομοδιδάσκαλος παρουσιάστηκε στον Ιησού, και για να τον φέρει σε δύσκολη θέση του είπε: «Διδάσκαλε, τι πρέπει να κάνω για να κερδίσω την αιώνια ζωή;» Ο Ιησούς τον ρώτησε: «Ο νόμος τι γράφει;» Εκείνος απάντησε: «Να αγαπάς τον Κύριο το Θεό σου μ’ όλη την καρδιά σου και μ’ όλη την ψυχή σου, μ’ όλη τη δύναμή σου και μ’ όλο το νου σου· και τον πλησίον σου όπως τον εαυτό σου». «Πολύ σωστά απάντησες», του είπε ο Ιησούς· «αυτό κάνε και θα ζήσεις». Εκείνος όμως, θέλοντας να δικαιολογήσει τον εαυτό του, είπε στον Ιησού: «Και ποιος είναι ο πλησίον μου; » Πήρε τότε αφορμή ο Ιησούς και είπε: «Κάποιος άνθρωπος, κατεβαίνοντας από τα Ιεροσόλυμα για την Ιεριχώ, έπεσε πάνω σε ληστές. Αυτοί τον ξεγύμνωσαν, τον τραυμάτισαν και έφυγαν παρατώντας τον μισοπεθαμένο. Από εκείνο το δρόμο έτυχε να κατεβαίνει και κάποιος ιερέας, ο οποίος τον είδε, αλλά τον προσπέρασε χωρίς να του δώσει σημασία. Το ίδιο και κάποιος λευίτης, που περνούσε από εκείνο το μέρος· παρ’ όλο που τον είδε κι αυτός, τον προσπέρασε χωρίς να του δώσει σημασία. Κάποιος όμως Σαμαρείτης που ταξίδευε, ήρθε προς το μέρος του, τον είδε και τον σπλαχνίστηκε. Πήγε κοντά του, άλειψε τις πληγές του με λάδι και κρασί και τις έδεσε καλά. Μάλιστα τον ανέβασε στο δικό του το ζώο, τον οδήγησε στο πανδοχείο και φρόντισε γι’ αυτόν. Την άλλη μέρα φεύγοντας έβγαλε κι έδωσε στον πανδοχέα δύο δηνάρια και του είπε: φρόντισέ τον, κι ότι παραπάνω ξοδέψεις, εγώ όταν ξαναπεράσω θα σε πληρώσω. Ποιος λοιπόν απ’ αυτούς τους τρεις κατά τη γνώμη σου αποδείχτηκε πλησίον εκείνου που έπεσε στους ληστές; » Ο νομοδιδάσκαλος απάντησε: «Εκείνος που τον σπλαχνίστηκε». Τότε ο Ιησούς του είπε: «Πήγαινε, και να κάνεις κι εσύ το ίδιο».

Σχολιασμός

Ο Χριστός, με την παραβολή του καλού Σαμαρείτη θέτει δύο βασικές αρχές: Πρώτα, πρέπει να αναγνωρίζουμε σε κάθε άνθρωπο τον πλησίον μας, ανεξάρτητα από εθνικά, θρησκευτικά, και κοινωνικά και πολιτιστικά όρια. Φίλος ή εχθρός, συγγενής ή ξένος, πλούσιος ή φτωχός, ομόφυλος ή αλλόφυλος, ομόθρησκος ή

αλλόθρησκος, γνωστός ή άγνωστος, αδιάφορας, είναι ο συνάνθρωπός μας. Δεύτερο, η ανάγκη του συνανθρώπου μας έχει απόλυτη προτεραιότητα. Ειναι αναγκαίο να υπερβεί κανείς τον εαυτό του, να θυσιάσει χρόνο, χρήμα, υλικά αγαθά και να εγκύψει με προσωπικό ενδιαφέρον στις ανάγκες του πλησίον. Γιατί τότε γίνομαι πράγματι πλησίον, διαφορετικά λαμβάνω εχθρική απόσταση από τον άλλο.

Η κλήση του Ιησού Χριστού είναι μεγαλειώδης και επιτακτική. Η αληθινή αγάπη είναι πέρα από ανθρώπινες διαιρέσεις και αντιπαλότητες. Νικά το μίσος και την εμπάθεια. Υπερβαίνει τις προσωπικές πικρίες και απλώνεται σε όλη την ανθρωπότητα, χωρίς σκοπιμότητες και υστεροβουλίες. Αυτό μας δίδαξε ο Κύριος και αυτό οφείλουμε να πράττουμε. Να μεριμνάμε, να φροντίζουμε και να «φυλάσσουμε» τους αδελφούς μας. Αν αγαπούμε τον πλησίον μας μιμούμεθα την αγάπη του Θεού. Αμήν.